

N:o 4 A.
1898.

Prenumerationspris:
helt år . . . . . kr. 2,00
trofjåredels år. . . . . » 1,60
halft år. . . . . » 1,10
kvartal . . . . . » 0,60
befodringsafgiften ej
inberäknad.

Utgifvare:
Gösta Settergren.
Redaktion:
E. Bergvall, E. Krantz,
E. H. Malmberg.

Annonspris:
10 öre pr □-cm.
Utgifningstid:
Den 10 och 25 i hvarje
månad.

10 Mars
Första Årgången.

Om hopp i backlöpning.

För »Sport» af P—e.

Det är ju egentligen något ironiskt att tala om sport i synnerhet om vintersport i denna blida väderlek, som nu så länge härskat under denna tid af året, hvilken vi äro vana att kalla vinter, men ännu finnas ju möjligheter till en förändring till det bättre och för den händelse denna förändring inträder kan ju denna uppsats få sitt berättigande.

Meningen med densamma är att ge några anvisningar och möjligen goda råd åt nybörjare inom den ädla gren af skidsporten, som gemenligen plär kallas backlöpning och, som numera nästan ingen backlöpning med fördel utöfvas utan ett s. k. »stup», för backlöpning med »stup». Den enda skidtyp, som bör användas till sådan löpning, är den s. k. backskidan eller »telemarkarn» d. v. s. korta, framtunga skidor, med breda och långa »brätten» och mycket uppåtböjda »nosar», en typ, som jag förmodar är välbekant för alla skidlöpare, åtminstone för alla backlöpare.

Såsom en lämplig föröfning till själfva »stup»-hoppet i backen skulle jag vilja förorda hopp i successive brantare backar utan sådant »stup»

och vill jag fästa uppmärksamheten vid nödvändigheten af att föra skidorna ordentligt. Vid all åkning utför backe bör man öfva sig att föra skidorna så godt som alldeles intill hvarandra, så att spåret ser ut som ett enda bredt spår. Detta kan ske endast genom att hålla ena foten något bakom den andra eller närmare bestämdt så, att ena fotens tår befinna sig icke fullt men nästan i jämnhöjd med andra fotens häl. Skillnaden emellan bör vara högst 1 dm. Orsaken till att jag förordar detta sätt att föra skidorna är, dels att man därigenom förvärfvar ett smidigare och på den grund vackrare löpningssätt, dels ock att man då lättare ernår färdighet att hålla balansen, en färdighet, som vid backlöpning med »stup» är en af de viktigaste förutsättningarna för ett godt resultat. Kroppställningen bör vara framåtlutad, dock icke för mycket nedhukad eller i sittande ställning, knäna obetydligt böjda, armarne lindrigt böjda och något tillbakadragna.

I backlöpning med »stup» bör utgångsställningen vara den nyss anförda. I samma mån den löpande närmar sig »stupet» bör han böja öfverdelen af kroppen framåt, draga armarne litet mera bakåt, något mer böja knäna och med blicken söka fixera själfva kanten af »stupet». När han är några meter ifrån »stupet» bör blicken riktas

rätt fram (ej mera häfta vid »stupets» kant), och när han kommit än närmare, (omkring en meter från stupkanten, i synnerligen stark fart omkring två meter från densamma) bör kroppen rätas ut och hållas vinkelrät mot backens sluttning. På-tåhäfning bör ske i samma ögonblick som »stupet» lämnas. Ett vanligt fel hos nybörjare är det, att ej våga luta sig nog mycket framåt i hoppet i synnerhet i något brantare backar, och följden häraf blir äfven bra nog »nedsättande» för vederbörande.

Marken tages af skidlöparen med böjda knän, ena foten bakom den andra och om möjligt, då därigenom erhålles ett elegantare och smidigare nedslag, ena knäet (det bakre) så böjdt att det hvilar på skidan. (Att vid nedslaget sträcka ut armarna kan nog underlätta balansen i synnerhet för dem, som öfva in hopplöpning, men denna rörelse är ej af sådan vikt för hoppet att jag anser den nödvändig för att åstadkomma ett vackert eller smidigt hopp.) När man fått balansen böra knäna rätas ut och den ofvan anförda utgångsställningen åter intagas. De vanligaste felen vid backlöpning med »stup» äro att skidorna ej hållas tillräckligt nära tillsammans, att kroppen ej, i synnerhet i själfva hoppet, hålles tillräckligt framåt-lutad, att den före och efter hoppet ej hålles vinkelrät mot backens sluttning och slutligen att kroppen i själfva hoppet ej rätas ut ordentligt eller med tillräcklig hastighet och kraft. Genom att hastigt och kraftigt rätta ut kroppen kan man få långa hopp. Ju kraftigare sats och bättre hållning, desto längre hopp. Vid backlöpning bör aldrig staf användas och vid backlöpning med »stup» är användningen af staf absolut *förkastlig*. Bästa bindsel är s. k. militärbindsel, emedan detta är det enda som vid stuplöpning ger foten nödig stadga.

Jag vill tillägga några ord angående själfva »stupet» dels på den grund att läggningen och beskaffenheten af detsamma är en synnerligen viktig förutsättning för att ett hopp skall lyckas, dels för att förebygga de stora utsväfningar i felläggning af »stup», som för tillfället göras af ovana personer. »Stupet» bör hälst läggas i backens

öfre del nära midten, så att skidlöparen tar mark i underbacke, ej på slätt; det förfärdigas lämpligast af granriskvistar och snö i omväxlande lager, först ett lager granriskvistar närmast backen och så ett lager snö o. s. v. Snölagren skola väl tillstampas med skidorna. »Stupet» bör vara omkring 4 meter långt, $1\frac{1}{2}$ meter bredt och luta något framåt i backens riktning. Höjden af detsamma kan gärna variera, dock bör den vara minst $\frac{3}{4}$ meter.

»Stupet» bör vara så jämnt lagdt, att skidan, när den lägges på detsamma med nosen i jämnhöjd med stupkanten, ligger fullkomligt grad med stupets ofvanyta.

Den, som vill lägga ett stup i synnerhet yngre och nybörjande backåkare, som ej ha teorin om hoppen riktigt klar för sig, bör noga tillse att denna sista omständighet iakttages, så att äldre, rättänkande backlöpare slippa utsättas för så häftiga vredesaffektioner, som ett illa lagdt »stup» ju för dem måste medföra. Ett sådant måste med nödvändighet skada bägge parternas fysik, i ena fallet på mera »direkt» i andra på mera »indirekt» väg, och som ju idrottens mål är hälsa, måste i idrottens namn alla extravaganser med för dåliga »stup» undvikas så mycket som möjligt.

Två månaders vistelse i Lappland

sommaren 1895.

För »Sport» af *Gunnar Sandberg*.

Forts. fr. föreg. nummer.

Murén hade nu framkommit till mig, och fick äfven han tillfälle att se den lilla fågeln, som nu ej fann för rådligt att längre kvarstanna, utan gjorde han med den för våra sångare karakteristiska flykten ett pilsnabbt kast från grenen och sträckande utefter marken, nådde han snart ett nytt busksnår, hvarifrån vi åter hörde honom sjunga.

Morgondimman började nu allt mer att lätta, flera fåglar hördes kvittra, och som vi hade mycket att genomsöka, lämnade vi vid dessa tecken på den alltmer framskridande dagen vår sångare

samt drogo vidare. Bland gränarne sågo vi nu honan framskymta, för hvars skull hannen allt flitigare hördes musicera.

Vi styrde kosan ned till ängarne omkring Vasarajärvi. Där bland tufvorna »stöttes» några gulärlor, och, som de föreföllo mig något mörka till färgen, nedsköt jag tvänne exemplar och fann då, att det var Svarthufvade gulärlan (*Motacilla viridis*). Denna fågel syntes omkring Gellivare häcka rätt allmänt; den är ock en högnordisk fågel. Från mina färder lyckades jag äfven medföra några kullar ägg af densamma. Vid ett par tillfällen har man här kring Upsala lyckats fälla några exemplar, hvilka dock förekommit under flyttningen. Nu fingo vi höra småspofven (*Numenius phaeopus*), hvars lockton var mig bekant från Öland, dit jag på tvänne resor åtföljt min principal somrarne 90—91. Hela morgonen pinades vi af att höra hans långdragna hvisslingar, som här uppe vid häckplatserna verka rent af tröttande emot att någon gång få höra dem under sträcktiden på Öland.

Invid en dikeskant »stötte» jag en liten fågel, som jag trots flera försök ej lyckades få i håll. Jag ville dock ej lämna honom ur sikte utan att först ha sett hvad art det kunde vara, och därför försökte jag att åter smyga mig in på honom, men han flyktade undan ned emot järnvägen. Då inträffade den för mig gynnsamma händelsen, att tåget från Malmberget just passerade, och detta skrämde min fågel, så att han flög mig förbi, hvarvid jag fick tillfälle att skjuta honom. Det var en järnsparf (*Accenthor modularis*), en fågel, som jag ej förr skjutit.

På hemvägen sågo vi flera grönbenta snäppor (*Totanus glareola*) och på andra stranden af Vasarajärvi hördes enkla beckasinen (*Scolopax gallinago*) eller horsgöken som han äfven kallas, och hvilken jag sedermera fann häckande rätt allmänt på en del myrar. Lapparne kalla denna fågel för »Jänka kolvi».

Nu voro vi åter framme vid järnvägsstationen, och här flögo lifligt kvittrande flera stycken hussvalor, hvilka för oss voro som en hälsning från hembygden.

Samma dags eftermiddag gick jag för att besöka jägmästar Lundström, som bebor en treflig villa vid Vasarajärvi. Jag ville hos honom om möjligt utverka tillstånd att fritt få skjuta i trakten af Gellivare. Jag blef mycket vänligt mottagen, och sedan jag förklarat ändamålet med min resa, sade han, att det ej mötte några hinder för mig att skjuta när eller hvar jag behagade.

Jag gick nu att uppsöka vännen Murén, hviken under tiden ej hade varit overksam. Han hade nämligen följt några gråsiskor (*Fringilla linaria*), hvilka bland några täta småbjörkar börjat reda sina nästen, och detta ej högre än att vi från marken kunde se in i dem.

Den 10 kl. 3 på morgonen voro vi åter på benen för att, som bestämt var, bestiga det majestätiska Dundret. Vi togo vägen »öfver all mark» till dess fot, då vi ju ej behöfde frukta att förlora det ur sikte. På färden genom skogen sköt jag några fåglar såsom en gök, en blåhakesångare, en ängpiplärka m. fl. Vi stego uppför Dundret till den i väster från turisttoppen liggande höjden, och vi hade då att passera en liten bäck, som muntert porlade fram mellan snöväggarne och ej tycktes göra rast förrän den nått Harrträsket. Uppe på snövallarne förplägade vi hvarandra med snöbollar, som för oss hörde till sällsyntheterna denna årstid.

Uppkomna på högsta toppen, som ligger 823 m. öfver hafvet, tedde sig för oss en härlig utsikt. Af fåglar sågo vi endast en fjällvråk (*Buteo lagopus*), som ensam kretsade omkring. Vi fortsatte nu vår färd öfver till turisthyddan. Mellan höjderna bland videsnår och myrmark syntes flera fåglar bl. andra ortholansparfvar, bergfinkar och gråsiskor. Stenskvättan tycktes här vara rätt allmän. På ett ställe tvärstannade vi och »passade opp»; vi hörde nämligen några kraftigt frambringade »orrp, orrp»; öfver våra hufvuden, på några hundra alnars afstånd, syntes en ståtlig korp kretsande. Framkomna till hyddan, stötte vi tvänne fjällripor (*Lagopus alpina*), som med sitt bullrande uppflog nära nog bragte oss ur fattningen.

Förmiddagen var nu tilländalupen, och vi började därför nedstigandet. Hoppande på stenar och åkande på gräskanter nådde vi snart skogen, ur hvilken vi efter ett par timmars vandring framkommo till den vackra villan Fjällnäs, som äges af öfverste Bergman. Härifrån togo vi vägen till hotellet och uppkomna på vårt rum börjades konserveringen af fåglarne, hvarefter vi fingo en välbehöflig måltid.

Som vi ej sport något från pastor Bergqvist, gingo vi på eftermiddagen ännu en gång ut för att höra efter rum, och togo då vägen till bolagshusen, men öfverallt lika omöjligt. Som jag tror mig vara en smula envis, ville jag ännu en gång försöka att få hyra rum i Gammelstugan å egendomen Pettersberg. Därför gingo M. och jag ännu en gång till enkefru Söderberg, egarinnan af densamma. Denna stuga — hvilket jag sedan fått höra — räknar sina anor se'n hundra år tillbaka.

På den tiden tänker jag att Gellivare gamla lappkapell fick hafva sina blyfönsterbågar i fred för minneslystna turister.

Jag vill här i korthet nämna något om den gamla lappkyrkan. Där hon nu med sina mossbelupna väggar och ramponerade inre står vid stranden af Vasarajärvi rikt ombäddad af härliga björkar, är hon rätt svår att finna för besökande turister. Dess ålder är mig obekant, men efter utsago bör hon vara ett bland de första lappkapell, som uppförts. På bägge sidorna af den yttre portalen äro tvänne förvaringsrum för lik. Lapparne nedförde nämligen sina döda på vintern, men begrofvo dem ej förrän på våren. Begravningsceremonierna drogo rätt långt ut på tiden, då likens antal ibland kunde uppgå ända till trettio. I kyrkans midt var en större graf, upptagen, nu endast täckt af några plankor. Denna utgjorde se'n gamla tider prästernas begravningsplats. Allt är nu försänkt i en spöklik tystnad, som endast någon gång på sommaren störes, då man från björkarne invid kyrkan hör gökens ku-ku.

Vi återgå nu till vår bostadsfråga. Uppkomna på Pettersbergsbacken anhöllo vi ännu en gång att där få hyra in oss, och efter många om och men

finjo vi oss anvisade ett treffligt rum i den nyare byggningen, som också äges af fru Söderberg. Från rummet syntes i söder järnvägsstationen och hotellet, i väster Fjällnäs, och öppnade man dörren så prunkade Dundret en till mötes med turisthyddan på toppen. Vid turistens besök svajade den blågula flaggan därifrån.

Sedan vi från hotellet ditflyttat våra saker fingo vi af vår värdinna en ypperlig filbytta, en förträfflig filbunke, satt i ett rundt träkärl, mest liknande ett bykeskar i miniatyr. Efter avslutad spisning kröpo vi till kojs.

Vid fyratiden på morgonen slog jag M. i ryggen och ropade: Passopp! Det kommer en korp! För ett sådant utrop töfvade det ej länge förrän han var på benen. Han klagade öfver ömhet å kroppen och undrade med mig om ej ejderdunen varit ovanligt hårda. Vi roade oss därför med att undersöka bolstrets innehåll, och jag hade så när tagit pinzetten af gammal vana, men nöjde mig med knifven. Det var ej så litet rart vi funna här; — M., du kan föra protokoll, sade jag.

N:o 1, dun af tjäder; n:o 2, knipa; n:o 3, fjälluggla, n:o 4, — dröj litet — hela stjärten af en hjärpe med ty åtföljande stjärtrot; n:o 5, vinge af tjäder, dito af svarta samt stjärt och vinge af gås, äfven dessa af samma kaliber som hjärpstjärten. Nu följde fjädrar af svartgrå snäppan, gluttsnäppan, skranken m. fl. M. hade således orsak att klaga öfver de hårda ejderdunen.

Efter denna visitation slogo vi oss ned för att studera kartorna och därefter rätta vår färd för dagen.

Vi funno då, att i sydst från Gellivare, var särdeles lämpliga marker med större myrar och bergshöjder, och bestämde vi oss därför att genom söka desamma. Under vägen sköt jag fyra st. svarthufvade gulärlor och tvänne småspofvar. Efter många äfventyr på oländig gungfly nådde vi till sist vår bestämmelseort. För våra blickar sträckte sig här en större myr, på hvilken flera småspofvar och grönbenta snäppor tycktes hafva sitt tillhåll.

Nu fingo vi invid kanten af myren sikte på en löfsångare (*Ficedula trochilus*), som med all flit börjat byggandet af sitt bo. Vi satte oss ned

för att om möjligt finna detsamma, men fingo här en försmak af hvad den lappländska myggen vill säga. De få minuter, som voro ämnade till observation, använde vi att med hvarsin björkkvist försöka bortjaga våra plågoandar, men det var som att hälla vatten på gåsen, ju mera vi slog, dess flera myggor samlade sig omkring våra hufvuden, ja röken ur våra tobakspipor generade dem ej det ringaste.

Jag fann då på ett godt råd, hvilket M. ej var sen att följa. Ur jaktväskorna framtogs vår frukost bestående utaf smörgåsar, hvilka med sina anjovisar kommo oss väl till pass. Med några dylika — anjovisar — gjordes nu en intvålning af våra ansikten. Så »tillagade» tycktes vi ej falla myggen i smaken, ty de lämnade oss för en stund i fred. Där sutto vi nu med ett och annat pepparkorn och lagerbärsblad på våra ärevördiga anleten, hvarför, som M. yttrade, vi voro väl inlaggda.

Vid roten af en videbuske funno vi sedan början till löfsångareboet, hvilket var ungefär halfbyggt.

Nu fortsatte vi utöfver myr'n, där jag stötte en liten snäppa, som efter några vingslag åter slog ned, hvilket sätt hon upprepade ett par gånger. Jag trodde af dessa hennes rörelser, att hon flugit af boet, hvarför jag började att söka efter detsamma, men som jag förirrat mig från platsen, kunde det då ej anträffas. Jag fäste en bit papper på en kvist i närheten där jag trodde det vara, och dröjde så borta omkring en halftimmes tid, hvarefter jag återgick till platsen, hvarifrån min snäppa nu lättade.

I en liten fördjupning å en tufva fann jag tre stycken päronformade ägg, men som jag ej med säkerhet kunde se af hvad fågel de voro, gick jag för att om möjligt stöta honom. Som jag noga följt platsen där den slagit ned, dröjde det ej länge förrän han flög upp och jag lyckades skjuta honom. Det var en brednäbbad snäppa (*Tringa platyrhyncha*), som, enligt mitt tycke, är en bland de vackraste af våra små tringor. Dessa kallas allmänt af lapparne för Klivi och Liro.

Forts.

PÅ ISEN.
Originalteckning för Sport.

Från Sportvärlden.

Djurgårdens idrottsförening hade söndagen den 20 febr. anordnat täflingar i längdloppning å skidor.

Å 30 kilometers bana:

Första pris	Gottfrid Carlsson, ...	3 t. 22 m. 25 sek.
andra »	Conrad Carlsson, ...	3 t. 30 m. 55 sek.
tredje »	Oskar Bomgren, ...	3 t. 50 m. 44 sek.

Å 10 kilometers bana:

Första pris	O. Bomgren, ...	1 t. 10 m. 40 sek.
andra »	H. Tafin, ...	1 t. 19 m. 11 sek.
tredje »	K. Larsson, ...	1 t. 19 m. 40 sek.

Samma förenings allmänna sparkstöttingstämman gick söndagen den 27 febr. af stapeln efter att ha varit uppskjuten sedan den 6 febr. för det ogynnsamma förets skull. Trots förra veckans töväder, hvilket i hög grad försvårade täflingarne, voro de förnämsta förmågor i denna idrott representerande från olika föreningar. Också kunna nedanstående resultat anses mycket goda:

Täfling 1. 3000 m.

1:sta pris,	silfvermedalj,	J. Berggren,	12 m. 36 ⁴ / ₅ sek.,
2:dra »	bronsmedalj,	S. Blomberg,	13 m. 2 »
3:dje »	d:o	J. L. Widman	13 m. 3 ¹ / ₅ »
4:de »	d:o	O. Rylander	13 m. 46 ¹ / ₅ »

Täfling 2. Handicap å 5000 m.

1:sta pris, silfvermedalj, S. Blomberg 23 m. 12²/₅ sek., 140 meters försprång, 2:dra pris bronsmedalj, H. Tafin 23 m. 30 sek., 250 m. försprång, 3:dje pris,

bronsmedalj, J. Berggren 23 m. 30 $\frac{1}{5}$ sek., startade å linien, 4:de pris, bronsmedalj, J. Karlsson 24 m. 21 $\frac{1}{5}$ sek., 250 m. försprång.

Prisutdelningen skedde omedelbart efter täflingarnes slut, hvarvid prisdomaren aftackade de täflande och höjde ett lefve för dem.

»Öresundsveckan». Malmö segelsälls kapps stora nationella kappsegling till sommaren är nu definitivt bestämd att äga rum torsdagen den 14 Juli, då den s. k. Öresundsveckan tager sin början. Följande dag anordnas distanssegling från Malmö till Köpenhamn af samtliga de i Öresundstävlingarne deltagande fartygen, som samlas i Malmö. Den 16 och 17 juli företagas de af k. dansk yachtklub anordnade internationella kappseglingarne utanför Taarbæk.

Tävlingarne om Europa-mästerskapet i konst-åkning på skridskor ägde rum i Trondhjem d. 26-27 febr.

Förste man blef herr U. Salchow från Stockholm med 215 $\frac{2}{5}$ p., andre man herr J. Lefstad 215 p. och tredje man herr Holthe med 187 points.

Söndagen den 20 febr. fortsattes täflingarne om europeiska mästerskapet i hastighetsåkning, hvars början vi i föregående nummer omnämnde. Resultatet blef:

På 1500 meters bana:

1:ste man G. Estlander, Helsingfors, 2 m. 36 $\frac{4}{5}$ sek.
2:dre » A. Næss, Kristiania ..... 2 m. 39 »
3:dje » A. Backman, Tammerfors, ... 2 m. 39 $\frac{4}{5}$ »

På 10000 meters bana:

1:ste man G. Estlander, Helsingfors 19 m. 21 $\frac{3}{5}$ sek.
2:dre man N. Krjukoff, S:t Petersburg 19 m. 28 $\frac{3}{5}$ »
3:dje » E. Helin, Helsingfors, ... 19 m. 56 $\frac{1}{5}$ »

Estlander segrade alltså på alla fyra sträckorna och blef sålunda innehafvare af detta mästerskap.

Skridskotävlingen i Wiborg den 13 febr.

500 meter:

1:sta pris Vathén, Helsingfors, ... 50 $\frac{3}{4}$ sek.
2:dra » Estlander, Helsingfors, ... 52 »
3:dje » Volin, Petersburg, ... 52 $\frac{3}{4}$ »

1500 meter:

1:sta pris Vathén, Helsingfors, ... 2:41 $\frac{1}{2}$
2:dra » Estlander, Helsingfors 2:47
3:dje » Volin, Petersburg, ... 2:47 $\frac{1}{2}$

5000 meter:

1:sta pris Helin 9:51
2:dra » Estlander, Helsingfors, ... 9:52 $\frac{1}{4}$
3:dje » Vathén, Helsingfors, ... 9:59

Prisen utgjordes af silfvermedaljer förutom en silfverbägare som extra hederspris, hvilken tillföll herr Vathén.

Tunadals skid- och skridsko-förening hade söndagen den 13 febr. anordnat skridskotävlingen å 10000 meter. Resultaten blefvo:

1:sta pris Viktor Holmberg, Tunadal, 21 m. 15 $\frac{2}{5}$ sek.
2:dra » Olof Ohlsson, Sundsvall, 22 min. 29 sek.
3:dje » Johan Moberg, Sundsvall, 22 m. 48 $\frac{2}{5}$ sek.

Idrottsföreningen S:t Erik afhöll söndagen den 6 Mars skridskotävling på Norra Brunnsviken. Resultatet blef följande:

Figuråkning:

1:sta pris Sigrid Laurell ..... 16 points
2:dra » Märta Fritsche ..... 15 »
3:dje » Laura Sjöholm ..... 15 »

Hastighetsåkning för juniorer:

1:sta pris Erik Johnsson ..... 5 m. 42 s.
2:dra » F. A. Malmström ..... 5 m. 49 s.
3:dje » Isidor Lundblom ..... 5 m. 54 s.
Extra » Em. Sund ..... 5 m. 55 s.

Hastighetsåkning för seniorer:

1:sta pris M. Lundberg ..... 5 m. 36 s.
2:dra » Axel Sjöholm ..... 5 m. 37 $\frac{2}{5}$ s.
3:dje » L. G. Langenberg ..... 5 m. 39 s.

Djurgårdens idrottsförening hade söndagen d. 6 Mars backtävling på skidor vid Saltsjöbaden. Första löpningen var öppen för medlemmar öfver 18 år, som ej tagit pris i backe med större stup, den andra för alla medlemmar.

Första löpningen:

1:sta pris A. Andersson ..... 126 points
2:dra » J. Hansson ..... 82 »
3:dje » J. Svensson ..... 65 »

Andra löpningen:

1:sta pris A. Andersson ..... 128 points
2:dra » B. Tandberg ..... 119 »
3:dje » J. Hansson ..... 118 »

National Amateur Skating Associations mästerskapstävlingar för Amerika ha de sista dagarne ägt rum i New-York.

I konståkning segrade:

A. J. Keane ..... 111 points
J. Brokow ..... 89 »
J. J. Doughy ..... 70 »
L. A. Servatius ..... 69 »
H. R. Ward ..... 67 »
F. Horner ..... 41 »

I hastighetsåkning på en engelsk mil segrade:

J. K. Mc Culloch ..... 3 m. 37 $\frac{1}{5}$ s.

på 5 engelska mil:

J. K. Mc Culloch ..... 16 m. 58 s.

Upsala skyttegille hade söndagen den 6 mars årsmöte under prof. Mörners ordförandeskap. Årets tävlingar utsattes till d. 11 sept. om statens och gilletts pris, d. 18 sept. landstingets pris och d. 25 sept. om gilletts hederspris. Gillet beslöt att afstå från tävlingen om Göteborgs-pokalen.

Under fjolåret eröfrade medaljer utdelades af ordföranden. Fjolårets hederspris tillföll hr E. Siegbahn.

Upsala Idrottsklubb hade lördagen d. 26 febr. årsfäst med prisutdelning på Rullan. Prisutdelningen förrättades af klubbens ordförande, tandläkaren herr F. Almgreen.

Ny idrottsförening. I Bollnäs har stiftats »Bollnäs' Idrottsförening» under ordförandeskap af herr John Eklund. Föreningen räknar redan bland sina medlemmar traktens skickligaste skidlöpare och synes för öfrigt hafva de bästa framtidsutsikter för sin verksamhet.

Pavva-Lasse.

Söderhamns idrottsförening anordnade den 20 febr. skidtävling i terränglöpning å 2½ km. för damer. Vädret var äkta nordiskt vinterväder — 10 C. och nordlig snöyra; men Söderhamnsflickorna frukta icke litet köld, och strålände glada voro deltagarinnorna, som i god tid infunno sig vid startplatsen, hvarest en stor skara beundrare och intresserade personer voro samlade.

Sedan lottdragning ägt rum, startade de åtta täflande damerna på utsatt klockslag, kl. 8 f. m. med en minuts mellanrum. Just då »åtta» försvinner för åskådarnes blickar, synes en af täflandena med lätt och hurtigt glid närma sig målet. Man ser snart på den stora siffran på bröstet, att det är n:o 1, fröken Brynhilda Larsson, som behållit ledningen, och med de bästa utsikter till första priset passerar hon målet under lifliga hurrarop. Förra vinterns »skiddrottning», fröken Svea Jeansson, som startat som n:o 7, troddes dock komma att göra »ettan» priset stridigt, och det visade sig, att hon vid inloppet distanserat två af de täflande och inkom med ungefär samma tid som fröken L. Sedan de täflande inkommit, alla med »hälsans ros på kind» och vid bästa humör, skildes åskådarna åt och måste stilla sin nyfikenhet till kl. 1 middagen, då prisutdelning för alla vintertävlingarna verkställdes af S. I. F:s ordförande å allmänna läroverkets samlingsal. Man erfor då att den lyckliga pristagaren vid dagens täfling var fröken Svea Jeansson, som löpt banan på 16 min. 19 sek. och därvid vunnit *en sekund* på fr. B. Larsson. Denna hade synbarligen sitt oblidande öfver att tacka för, att hon icke afgick med segern, enär spåret i det rådande yrvädet icke var bra vid täflingens början. De öfriga deltagarnes tider voro ej heller att förakta, då alla gått banan på kortare tid än 21 minuter. — Dagens idrottsöfningar afslutades med ett slädparti till Norrala gästgivarvärdgård kl. 4 e. m.

Backlöpningstävling skulle samma dag äga rum, men måste på grund af snöbrist uppskjutas till den 6 mars, då den gick af stapeln under det härligaste väder och före. Stupets höjd var 1½ meter. Täflingen räknade 12 deltagare. Den farligaste täflanden ansågs vara 1:sta pristagaren från i fjol, hr E. Forsberg, hvars djärfva och vackra språng väckte åskådarehopens beundran; men i följd af hans olämpliga, baktunga skidor som vid nedsprånget ställde sig på ända i snön, gjorde han de vildaste kullerbyttor, beledsagade af en hop spefulla anmärkningar, såsom »upp som en sol och ned som en pannkaka», etc. Detta må emellertid lända honom själf till straff och andra till varnagel, för att använda baktunga skidor. Pristagare i täflingen blefvo: 1:sta pris Oskar Ekström, bronsmedalj och värdeföremål, för 112 points, 2:dra pris David Karlsson, värdeföremål, för 105 points.

Längsta stående hoppet, 9½ meter, gjordes af O Ekström.

Ett skidlöparemöte bevistat af representanter från Gefleborgs läns skidlöpande föreningar, hölls i Bollnäs 26 sistlidne februari, hvilket möte slöt en öfverenskomelse mellan de särskilda klubbarna, att hvarje år en länstävling på skidor skulle hållas, och anmodades Söderhamns Idrottsförening att kommande vinter anordna en täfling mellan Bollnäs och Söderhamn (c:a 40 km.) samt till denna täfling inbjuda länets öfriga skidklubbar.

Pavva-Lasse.

I. F. K.

Hufvudföreningen hade söndagen den 20 febr. sin första vinterutflykt till Djursholm med kalkparti och gruppfotofering. På aftonen var allmänt sammanträde på Fäktklubbens lokal. Som ordförandena L. Zettersten och P. Ehnemark inlämnat sina ansökningar om utträde ur styrelsen, förrättades nytt styrelseval. Ordf. B. Borgenstjerna, v. ordförande O. Sjöstedt, sekr. E. Werner, v. sekr. G. Schönström, skattm. R. Julin, v. skattm. E. Wirén, klubbm. A. Aaris, materialf. H. Horn. Dessutom utsågos 5 medlemmar att revidera de af styrelsen föreslagna ändringar af stadgarna. Sammanträdet upplöstes kl. 11 e. m.

Upsalakretsen af I. F. K. hade söndagen d. 6 mars sparkstötningstävling på 5 km. Föret var tungt, halfva banan var det stark motvind och vägen på långa sträckor igenyrd. Resultatet blef:

1:sta pris Harald Malmberg	21 m. 48 s.
2:dra » Torgny Lychnell	25 m. 9 s.
3:dje » Ernst Krantz	25 m. 42 s.

I. F. K. XV, Sala, hade söndagen den 6 mars anordnat en skidtävling på 5 km.

Stark blåst och s. k. kornsnö i spåren försvårade i stor mån täflingarne. Resultaten blefvo:

1:sta pris bronsmedalj Wilhelm Hedin, 28 m. 50 sek.
2:dra » diplom Erik Bergström, 28 min. 52½ sek.

»Wille».

Söndagen den 27 febr. afhöll Geflekretsen af I. F. K. skidtävling å 5 km.

1:sta pris Ruben Löfgren	35 min.
2:dra » Edvard Jakobson	36 »
3:dje » Richard Anderson	38 »

samt för flickor å 2 km.

1:sta pris Alma Offrell
2:dra » Elisabet Larsson
3:dje » Ruth Carlsson.

Föret var dåligt.

Uleåborgs krets afhöll den 26 febr. sparkstötningstävling å 5 km., hvarvid resultaten blefvo följande:

1:sta pris V. Valli	17 m. 37 s.
2:dra » E. Valli	18 m.
3:dje » G. Ehrlin	19 m. 22 s.

Vädret var kallt och föret tungt, en och annan förfrös äfven någon del af sin lekamen.

STERLING

Amerikas bästa och elegantaste
velociped

säljes i Upsala hos

A. F. & J. NYMAN

8 Svartbäcksgatan 8.

Bernhard Öberg & Co

Velocipedaffär

öppnas omkring den 15 April

14 Svartbäcksgatan 14

UPSALA

Rikt och stort lager af:

Svenska och Amerikanska
Velocipeder,

Däribland särskildt framhållas:

Crescent, Rambler, Fram och Nordstjernen.

Stort lager af tillbehör och Sportdräfter.

Telefoner:

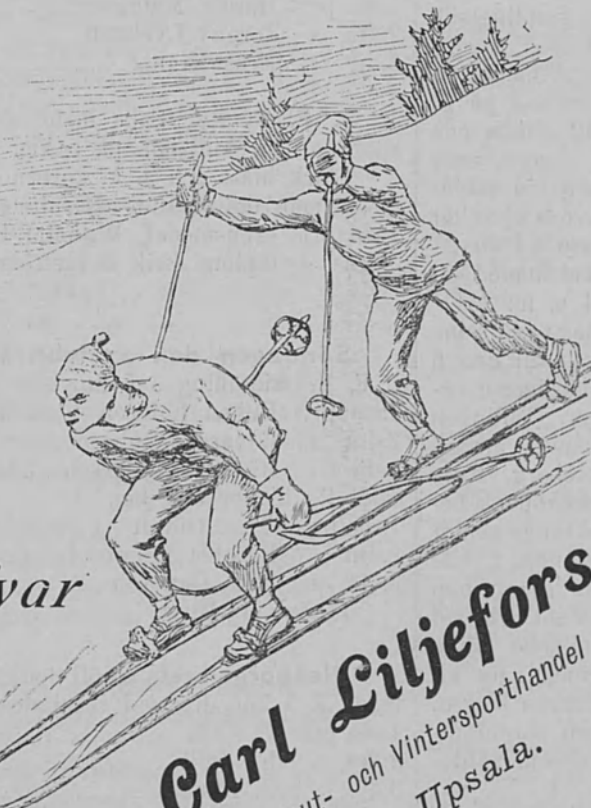
Riks- o. Allmänna.

Skidor

Pjexor

Skidstafvar

Carl Liljefors
Krut- och Vintersporthandel
Upsala.

De välkända Velocipederna

Mercury

och

Humber

äro oöfverträffade i elegans
och solidité.

Ständigt lager af olika modeller
till marknadens lägsta priser.

J. A. AHLQVIST

Upsala

Velocipedaffär o. Reparationsverkstad.

OBS! Mercury-cyclarna hafva
eröfradt 32 1:sta pris på konti-
nentens kapplöpningsbanor
säsongen 1897.